

ДІЛО

Знад: Видавнича Спілка „Діло“.

ДРУГА БИТВА У ФЛЯНДРІЙ. Велика добича над Серетом.

ВІДОМЛЕНС Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з 16. серпня.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Група Макензена. На схід від Марсштадті пімечські полки виперли неприятеля за Серет. Вони полонили при тім більше, як 3500 бранців і добули 16 гарматта більш як 50 машинових карабінів.

Під Стракані сильні неприятельські атаки, відклюючи значими підмогами, остали без удачі.

Фронт арх. Йосифа: Над горішною Суштою неприятель відступив на горби на захід від Раказа, на схід від Собеї. Полки гонів забрали Ресочюю.

Фронт князя Леопольда баварського: Не сталося нічого особливого.

ВІДОМЛЕНС ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ
з 16 серпня.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

У Фландрії розгоріла ся друга велика битва.

Нині рано після довгого барабанного огня англійська піхота вийшла до наступу на ширині 18 км. Фронту між Біксшоте і Вічеєте.

В Артоа Англійці вчора рано 4 канальськими дивізіями вдерли ся в наше перше становище і силкувалися скріпленими по-труби місце свого влому під Льбо.

В цілоденній важкарті боротьбі наші війска виперли противниками ворога аж поза третю лінію нашого першого становища. Зиск Англійців незначний. В нових наступах, які повторювалися по 11 разів, ворог анов, пробувавши. Серед великих втрат скрізь Його від-перто.

Коло С. Кантен Французи розвинули по-полудні особливо сильний огонь. Від огня за-палила ся катедра в місті.

В середній часті Шмен де Дам була цілій день жива діяльність артилерії. Вечером прийшли французькі наступи і боротьба тривала цілу ніч. Ми осталися в посіданні всіх наших становищ.

На північному фронті Вердену артилерійська боротьба перед полуднем розвинула ся до великої сили.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт ген. полк. архікки. Йосифа: В битках, ведених в погоні, союзні війска чотирократно аломили опір ворожих вадних столій в горах на південь від Тротуша.

Група війск генерала маршала под. Макензена. На північ від Стракані і Панчо відперали пруські і баварські полки у спільному численні наступу Румунів і свіжо споряджені російськими силами. Над Серетом відкинуто сильним наступом наших війск неприятеля, який держав ся ще на західній березі ріки. 54 офіціїв, притім також французькі, 3500 живів, то гармат і понад 50 машинових карабінів осталися в наших руках.

Македонський фронт: Нічого до оголосили.

Виходить щодня рано
крім понеділків.

РЕДАНЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 18, II. поверх.

Кonto пошт. № 26.728.

Адреса тел. "Діло—Львів".

Число телефону 261.

Рукописів
редакції не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

• Австро-Угорщина:

місця . . . . . 3-60 K.

чвертьрічно . . . . . 10- .

піврічно . . . . . 20- .

цілорічно . . . . . 40- .

у Львові (без доставки):

місця . . . . . 3- K.

чвертьрічно . . . . . 9- .

піврічно . . . . . 18- .

цілорічно . . . . . 36- .

в Німецьчині:

піврічно . . . . . 30- M.

цілорічно . . . . . 40- .

За замову адреси
платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка п'ятірова, двошандрова 40, а надіслання 60, в опубліктах 80 с. в предхідній часті I К. Повідомлення про земельні землі 150.

Неврологія стрічка 1 X. Сталіоголосення за окремою умовою.

Одне привірнє комуту у Львові 12 с. на провінції 14 с.

Начальний редактор Д-р Всевіль Панайотович

Львів, 16 серпня 1917

Завтра, коли се число буде в руках наших читачів, обходить цісар Карло свої уродини — перші від хвилі вступлення на престол сеї монархії.

Чого в сей день можна — поза самоврозмілами, чисто людськими бажаннями здоров'я і віку — побажати новому держателеві престола старої держави?

Зміст бажань диктують нашому громадянинові самі відносини.

Ми глядимо на все те, що кожного дня діється в сій державі з нашим народом на Його рідній, прадідній землі, — що діється з його мовою, в Його національними правами. Глядимо на сю "нашу не-свою" землю, стежимо за плянами, які що до політичної й національної будучності сеї землі пріносять ся в замислах історичного недруга нашого — тай їз здавленіх болем і негодованем грудий видирається нам могуча жадоба.

Виволити себе і свою землю! Зажити свобідним національним життям у своїй країні!

Коли отже щаслави Карлови український громадянин Східної Галичини має що бажати в дні уродин, то почуване се висловлюється ся в бажаню, щоб молодий цісар винайшов у собі міць і рішучість, аби покласти край автодержавним відносинам у нашій країні тай щоб від воїнів цісаря Карла датувалася ся епоха Нової Австрії — державі вільних народів.

Нехай подув свободи дихне в замертву від польським самовладством українську Східну Галичину! Нехай український коронний край знайде місце в сімі всіх інших національних країв коронних!

Take найщирійше бажане міліонів українських горожан Австрії в дні свята цісарських уродин.

На ратунок!

Львів, 16. серпня 1917

Пишуть нам з провінцій: На основі листів від вояків і не вояків з підбитих сколиць можна собі зобразити страшний стан Східної Галичини по відвороті Росіян. Ось що примічаємо:

"Ми відбули похід з під Бережан аж над Зброчі під місто Скалу. Міста майже всі знищені, лише один Чортків лишився цілій. Села декотрі також попалені. Взагалі ціла Східна Галичина представляє однією великою згарящею. Цілій простір від Золотої Лінії аж по Серет представляється ся, як один віличезій степ, прослій буряками та будяками, так що год зоринувати ся, де колися стояло село. Не видно нічого лише піннівниця, а в бурянах близьше ся паші російських тяжких гармат, яких Росіяни при утечі не могли забрати. По дорогах за нашим війском видно бідних селян, які вертають до своїх осель, однак їх уже ніколи не побачить, жиба купу румовища".

Зі Зборівщини:

"В село годі дістати ся: стежки в село нема, от навіть не знати, де воно було та де яке обійтися стояло. Всюди буряни як ліс тайрози, шані, проти й глубокі вири. Хотів би дістати ся в тело та небезечно таїти до зору, бо всюди лежать гранати та шрапнелі".

З Гуцульщини:

"Всі місцевості, через які я перекодив, попалені та кольосально запущені, людий мало.

Страхіття про калуські сторони, описані в часописах, на жаль правдні, я бачив Калуш в переході. Страх! По селах також погуляли страшно, але все то робили дікі ко-заки".

Примістімо навіть, що краски у сих ма-люнках за темні, що у них пересада, однак все таки безперечно у них бо-ато вірного. Дрож і страх проймають нас причитаннях листів. З тривогою глядимо в будучість, що станеться з недобитками нашого народу, власника тої зруйнованої землі. Вертаються страшні часи Руїни в другої половині 17. століття. Але чи се конець? Хоч тільки жертв уже поніс наш народ, а проте се лише їх частини. Ми не знаємо, кілько ще жертв призначено

— Аще настоятель попишаєш, не утаю ся; уявлен есъєм от юности моєя, но не понегах, зане велеліпна Агафія сочеться інному.

— Ну, а тепер того "інного" лизень зливав, то як же далі буде?

Андрій важко дихав, під заливав Йому очі. Нарешті він ще тихше промовив:

— Не дестоїн есъєм... Но аще будеть сознавленіс Агафії...

— Ну, так-би прямо Й казав — перебив о. Алексій. — А тепер рослуха-мо, що каже Ганка.

А Ганку вже оточили жінки і щось й втолковували. Вона плакала і видимо відмовлялась. Тоді виступила її братова Палажка Павленчика та Й каже:

— Слухай, Ганко! Казада я тобі вчора, що милосердий Бог талан тобі вertas, а сьогодні бачу, що Й пару послиє, та ще Й яку. Чого ж ти комезиш ся? Ось тобі жених — пан Андрій. Будеш дячихою, матиш завше кусень зліба Й жити-меш в спокою. А що кажеш — треба поперед відоминати Максима, так тобе ж не поведуть зараз до вінця. Настане святий піст, то Й відоминеш свою заброду, а після великої справи є весіле. Подай тільки зараз при добрих людях слово пану Андрієви, то не треба буде справляти ні святані, ні заручини.

— А так, так! — затакало жіноцтво. — Слухай ся, Ганко братової: вона тобі лихо не порадить.

Ганка все ще вагалася і звернулася до брати Йосифа:

Л. ОРДЕНКО.

НЕСПОДІВАНІЙ ШЛЮБ.

Тут всі загомоніли. Дехто ще не чув про смерть Максимову і хотів дізнатись, чи дійсно він помер, але жіноцтво так і наступило:

— А як же не дійсно? От, поспішай Семена Пицялку: той власними очима бачив, як Його Й ховали. І в поминальну граматку Максима вже вписано. А брат Максимів Василь вже відбирає в Ганки свою батьківщину.

— Ну, коли так, то нехай дяк сватає Ганку, та Й краї, — присудили Й скептики.

Тут виявилось, що тайна Андрієва не була такою скритою, як він гадав.

— Ми вже давно помічамо — сміялись діаки — що наш товариш під час служби Божої все кудись вазирає ваза ірмолія в той бік, де жіноцтво стоїть, а часом, як вийде серед церкви читати апостола, то Й горгань у Його мов пересохне.

— Оттака ловись! — вмішав ся о. Олек сії. — А ще недавно хвалив ся мені, що хоче податись у Січ дікуювати, чи воювати. Признаєт ся ж по правді, пане дяче, чи до вподоби тобі Ганка, то ми тебе зараз і посвятимо.

Всі так і впійшли очима в Андрія. А на Його жалю було й дивитись: він то червонів, то золотів і хотів був добре підпити, а про те почував, що прийшов рішучий момент в Його життю. Помовчавши, він тихо відповів:

від 16. с. м.

віссьвітлюв

вул. Кароля Людвінів ч. 5.

авторський фільм в 4. частях

Великий процес зізнання Ольги Оргінської

ПІМПЕЛЬМАСР
ГОНІТЬ за судженою.
Новітня комедія в трьох частих186
1-2

— Нам не треба ніяких „комітетів“, бо вохи марнують гроши на політичні цілі, — і все одній чого тут не відніть, як і там не відніть (себе в Галичині). Нам та політика добре дається в знаки: будемо памятали! Ми останемо такими народом, яким і були. Нам аби пережити цей трудний час і вернутися сюзів до Галичини. Тепер ми від нікого не маємо поратунку. Тутешні люди не виказують до нас ніякого почуття людянини; ми опинилися наче між дикунами. Гріші! Бо навіть дикуни більше чутя виявили би.

Однак „чорну неблагодарність“ посилають бувші — можна сксвати — москові філії тим, хто сміють затягнути їх дому в ту „політику“. Однака богато що в них мусить мовчати з огляду на „пайки“, на котрі мають ще надію.

Не одні лиши москові філії опинилися в Ростові: богато є тут і Українців, котрі з примусу мусили виїхати з Галичини. За старого режиму вони мусили в більшості своїй тати ся: бо хто в них був необережний і призначав ся, тих (що на лумку „Сонії“ були більше небезпечними мазепинцями) Дудикевич вислав на Сибір, а менше небезпечних — або поставив „пайків“, або давав тільки „на воду“, — аби слава була, що дає.

Отже, як настала свобода і опіку Дудикевича над Галичанами Йому відніято — Українці свідомі зразу виявили себе і обєднанилися в свій „комітет“. Доси записалося до 200 людей.

Велику поміч несуть вони в роботі місце вій українській громаді! Любо видіти на їх відо- волені обличі, познайти надії на краші долю України; вони й їх хвилинку не мають зневіря, сумніву в славній близькій будуччині України. Віра їх запалює серце, ширить і уміцює надії, веселить душу тубильщів. Нас приемно вражає непохідність патріотизму, широкої національної самосвідомості і енергічна діяльність Галичанок.

Богато в Галичині Українців мріють пере- нестися в осередок України і роблять заходи через „Бюро“ при Центральній Раді. Матеріальне становище декотрих з Українців надто скрутнє і вимагає негайної помочі з боку на- шого громадянства. Біда шириться й зростає ще й від того, що по постанові організації російських робітників, заводів і майстерень стали увільняти ремісників і робітників Галичини, „що би дати місце своєм“. Комітет Галичини при „Українській Просвіті“ у Ростові нині звертається до всіх українських інституцій на Україні о прошеву поміч, посилаючи разом інформаційні списки для відшукання їх на Україні посаді роботи.

Поміч прошеву погрібна як найскоріше хоч на перший пропіт і на дорогу з Ростова — коли пощастиється кому одержати заклик на посаду чи роботу.

Новий причинок до рівноправності.

Як творено прибічну раду в Уряді для винесення людності? — 9 ч 42 — „Віято під прихильну розвагу“. — Засторонені Українці.

В Галичині утворено новий уряд, який тим разом не зоветься централею, а Урядом для вживлення населення. Правлячі круги уважали вказаним установити для того уряду прибічну Раду, а до неї покликати також Українців. Та про ті свої наміри згадані круги аберігали строгу тайну і зовсім несподівано в дні 21. липня прислано кільком Українцям депеші, що вони як члени прибічної ради при Уряді вживлення явилися в Кракові. Покликані таким зазивом наші громадяни явилися в Кракові дні 23. липня (відповідно до зазиву) і тут дізналися, що прибічна Рада, які члени вони стались, вже в шlosi зложена і що до неї покликано 9 Українців і 33 Польків.

Проти такого спо-обу теорія нової інституції і проти чисельного відношення в ній членів Українців до членів Поляків в запротестували члени Українців і важдали справедливого розділу мандатів між обі національності. Г. Ямезан і проф. Новак пообіцяли „взяти ту справу під розвагу“ і наслідком того вибрані членів іншої секції не уконституувалися, бо після „розваг“ мали бути секції і їх предводів довірені Українцями. Однак „прихильна розвага“ не покінчилася й досі, бо ст на 13. с. м. дістали знову наші члени прибічної Ради телеграфічні покликання до Кракова на засідання і тут виступали Рада і її секції в незмінному складі. З огляду на те, що члени українських членів прибічної Ради при Уряді для вживлення зложив п. директор д-р Федак отсю зазиву:

„Тому що майже щіла Східна Галичина є вільна від російських війск в її господарське знищенні таке велике, що вимагає особливих за-

ходів заради її відмінних господарських інтересів, домагаємося з утворення окремого Уряду гospодарського для Східної Галичини з осідком у Львові. До того Уряду мають бути покликані Українці в пропорції відношенню до числа населення Східної Галичини, а членів Українців мають предложить українські господарські організації. Управа Уряду має спочивати в руках Українців.

„Як довго се не наступить, не бачимо ніякої користі для нашого народу в нашої участі в прибічній Раді з огляду на її склад та її те першінство управу і тому застерігаємо собі що до дальнішого нашого поведіння вільну руку, не беручи на себе супроти нашого народу ні держави ніякої в двічальноти за діяльність теперішнього краєвого Уряду господарського“.

Управа Уряду для вживлення очевидно заявила, що відповіди на те застережені не може дати і передастися. Істо до порішения намісництву і центральному правительству, розуміється, також для прихильного розгляду.

„До високих властей
в справі польської Кольонізації
Холмщини“

До „П. Кшиєва Codziennego“ пише якесь ziemianin з Холмщини:

„До відома пп. Українців полаємо, що православна людність в утворенні Москвалями холмської губернії представляє тепер по західній стороні Буга число дуже скромне, що є коло 8200 душ. Миліми тягнуться тут чорноморські лани, порослі бурнами. Москвали спалили і зробували польські двори, доми православної людності видалили їх. Чи не було б вказано в ті порожні дому впровадити евакуовану людність з над Стрипи, Золотої Ліппи і Наревки.

„Коли ходить о певний елемент то Поляки з Наревки і взагалі селянська шляхта із східної Галичини є під тем самим зглядом чинником перворядним. Той польський хлоп з традицією минулих часів, благословив би квілю перенесення Його на часовий побут в ті польські сторони.

„Подземою тих кілька уваг високим властям до розгляду“

Чи Полякам ще мало дотеперішній діяльність високих властей на Волині і Холмщині?

Почта і політика.

Нам пишуть: Крім нових постулатів багато винно правительство в несповненню належних нашому народові управнені до виконання яких обов'язані законом, але і багато хоч здавалось дрібних наших управнені переочесими самі. Не ходить тут о менторстві, але відома реч, що будівничий, який будуєши велику будівлю забуває про дрібні хиби в викінченні тратити добру опінію, а сама будівля через недомагання тратить на вартості. Так і з національною будівлею, яка чайже повинна бути будована трико і в кождій дрібниці точно, а причиниться до неї повинна ціла суспільність. Між іншими областями суспільного життя немаловажна роль відіграє поча, з якою стикаються ся найширші круги людності. Не диво, що у кого власть, старається як найбільше прибрати до рук сей середник комунікації, та надати Йому свою закраску, а тимчасом вро- бити Його знайдом своїх цілій. У нас саме так діється ся. Хоч поча може більше як інші інституції зависіти прямо від центральних властей, то бачимо, що не лише із сторони поча до дирекції нехтується ся наші права, але всякий аспірант, чи аспірантка стають сильніші від закону чи припису.

Нарікання в часописах є доведутися до цілі, тож ця суспільність повинна стануті до боротьби з ворожою нахабністю на сій області.

До того треба би обізнанімся з право- силінними приписами, на підставі яких міністерство змусить функціонарів до сповідання о бовезку перед нашою суспільністю. Поки-що належело б звернути увагу на занедбане наших прав в писаному адресі, що особливо тепер впадає в очі, коли багато наших людей живе в чужих сторонах, та послугується при писаному адресі латинською азбуковою.

Міністерство тобговіл, видаючи в р. 1906 почтовий лексикон (спис всіх місцевостей в Австрії), кермуючи ся засадою рівноуправнення всіх законно призваних мов, не помінуло і назв наших місцевостей, та всі вони вписані

там відно з корінними нашими назвами, мають додані в скобках переименування на польські чи німецькі. I так пр. Lwów (Lemberg Lwów), Złoczów (Szczyrzec) і т. д. — буквально всі і найменші присліки. З цього майже ніхто не користає, та коли пр. з Відня пишеться лист до Львова, то нікому в наших і в голові написати Lwów, тільки Lemberg, а те саме діється ся і тут в Галичині, де для „певності“, коли вже пишеться українську адресу, додається перекручену польську ябо німецьку назву.

Після приписів кожий урядник в окрузі львівської дирекції поч обов'язани знати українську мову в слові і писмі, чи він в Белії, чи в Гусятині, а уряди в якою з українськими сторонами обов'язані до вживання нашої мови. Урядники інших австрійських провінцій не обов'язані до знати нашої мови, але на підставі згаданого лексикону обов'язані знати, що Lwów то саме що Lemberg, а Złoczów то Żurawinec, Terbowla то Trembowla і т. д. Коли в р. 1906 видано згаданий лексикон, безпоганно бились, та псували собі кров люді із Słowa polskiego, що осьто моя в гори єде рутенівські polskich mias i wiści, бо ми так як би самі не хотіли, щоби хто звав, що Львів — город Льва, а не якесь там „глиняна гора“.

Зачімно на сїй області хоч би від сї дрібнички, та ідімо консеквентно дальше.

Памятайте про жертви

на фонд укр. жур-
налістів ім. Яросла-
Весолоцького

— на памяті —
бл. д. Яросла-
Весолоцькому

„ДІСТЕР“

„Зем. Гіл. Банк“

НОВИНКИ.

Львів, 16 серпня 1917

— Реклямації хліборобів. Нам пишуть з Відня: Посол др Кость Левицький звернувся в дорозі телеграфічній до міністерства краєвої оборони в справі рільників і осіб, занятих в рільничих організаціях. Многим рільникам, які мають бути рекламовані від війска для господарських цілей і яким уділений реченець упливає, не були покликані і через те интереси господарства не були наражені на шкоду. Не відомо отже, що з цими станеться, і для того в тій справі конче потрібне вяснене. На отсе запитання дістав посол др Кость Левицький від політичної секції міністерства краєвої оборони ось таку відповідь: Хоча дотичні подавя о реклами ванеси не полагоджені, все ж такі рільники і особи, заняті в рільничих організаціях, дістають автоматичне продовження визначеного ім речення аж до 30. вересня с. р., а то на основі розпорядку міністерства краєвої оборони, від XIV, ч. 1224 з дня 20. серпня 1917.

— Київська поча і українські листи. Читаємо в „Н. Раді“: В неділю ранком 2. липня один робітник Українського, який служить при київській головній конторі, приніс до Генерального Військового Комітету велику пачку листів (штук 600), котрі порозмокали і були болоті. Адресовані були ті листи Українцям воякам переважно першого козацького імені Богдана Хмельницького полку та козакам в Грушівці. Робітник розказав, що листи він витягнув з каналізаційної ями в дворі дому нр 3 на Думській площі, де міститься головна київська поча контора, і що листи з українськими адресами викидалися в яму мало не що дія. Перше сік листів стояв багато палив, а тепер літом, коли в грубах не палиється, то їх стали викидати в каналізацію. На думку робітника, який приніс листи, в поча тамтіс є шіла організація почащих служб, котрі раз у раз ышчать листи з українськими адресами. Перше таких листів було не дуже багато, але в останній час, коли в Київі сформувалися українські полки, то, „товарищи“ — почащики напевне уже знають, що коли лист до українського полку, значить його треба відправити в яму, і відправляти — цілми десятками що дія. З цього призводу до Генерального Комітету закликано було участкового комісаря міліції, котрий списав про все те докладний протокол. Справа передається в суд.

— При тов. Українська Ризниця в Самборі о-творено дія 15. серпня 1917 р. паперовий відділ, богато заоштотрений у всі шкільні та канцелярійні прибори. Ціни можливо найнижчі. Належить надіти ся, що Вп. учительство, уряди парохіальні та адвокатські канцелярії скочуть з своїми залоготребованнями ввертатися ся ви-

ключно до своєї інституції і переведуть на ділі
клич: свій до свого! — Дирекція. 109 1—3

— Збізка пос. Василька на фонд інвалідів 13
полку уланів, заснований архікнязем Вільгельмом, вчинив суму 27.500 К. Зложилися на
ней пп. Бернард Вецлер, член палати панів 5000
К., Роттер, генеральний директор Ländlebank у
3000 К., проф. Ланцесбергер за Англьобанк
3000 К., лір. Красин за Еконтове Товариство
3000 К., Натан Айдінгер 2500 К. ген. директор
Кестранек 1000 К., комерц радник Антав 1000
К., ген. директор Томола 1000 К., член палати
панів Філіп Геммер 3000 К., барон Ротштадт
3000 К., Микола Василько 1000 К., Австрійське
Кредитове Заведене у Відні 3000 К.

— На дніх — як нам пишуть з міста — розісла
ло друки міське бюро роздачі хлібових карт
у Львові так властителям реальності, як і по
одиноким родинам до виповнення, вкладеним ви
ключі в мові польській. Не знаємо, о скільких
хто в поодиноких медгантата Українів запро
тестував супроти такого „wyodrębnienia Odrzy”
міським бюро роздачі хлібових карт, але чи
запротестували бодай наші інституції як „Дні
стор”, „Земельний Банк” і інші проти такого
„wyodrębnienia”.

— Вільна праця. Під такою назвою у
Смілі на Київщині вийшла у день Шевченків
ського Свята, 22. червня, місцева російська соц.
дем. газета „Свободний Труд” (ч. 15). Редак
тор І. Жед А. Г. Фельдштейн, сам запропону
вав випустити свою газету у день українського
Свята українською мовою. І справді газету
„українізовано” цілком від назви до фірми
друкарської включно. Се було перше на Чер
кащині число української газети. Зміст його,
складаючи до річи Зміст такий: „Панове Гро
мадо!” (Передмова про Т. Шевченка). Поезії
Шевченка: „Заповіт”, „Сестри”, „Я не здуваю”,
„Хоча лежачого Й не бути”, „Молитва”, і тут
всюди. Статі: 1) Чи бути Росії федератив
ною республікою? — Ез. Малого; 2. Л. Г.
Дейч та В. О. Посе про українську справу —
Бєнкін Віорного; 3) Братам Українцім — А. Г.
Фельдштейна. Поезії: „Ще не вмерла Україна”,
стег: Похоронний марш.

— Головна управа У. П. Т. подає отсім до
відома, що при мужеській школі ім. Б. Грін
чека у Львові є опорожнене місце управителя. Подані вносити до 31 серпня с. р. Школа має
право прилюдності. Від петеста вимагають
кваліфікації до виділових шкіл або бодай до
міських шкіл. Платня після умови. 2—3

— Іспит зірости в ц. к. жіночій учительській
семінарії у Львові зачнеться 3. вересня с. р. о
год. 8 рано. Абтурієнти являтися ся безумовно
в означенні м реченні; спільні з оложені не можуть
бути уявлені. Власні на семінаріальні
курси і до школи вправ відбудуться 31. серпня
і 1. вересня с. р.

— Українські педагогічні Товариства видало
сими дніми власними накладом всі шкільні дру
ки для народних шкіл, як: дневник лекційний,
віказ науки, віказ класифікаційний, шкільне
попідомлене і т. д. Позідомлюючи про се, про
сить згадане Товариство всі Хвальні Управи
шкіл Вл. Українське Учителство, щоби при
надходячім шкільнім році замовляли і куповали
потрібні шкільні друки лише в канцелярії
сего Товариства у Львові при вул. Монацького ч. 12.

— В Угнові. Зходами Комітету і Секції Жи
вого Пам'ятника відбудеться в неділю, дня 26.
серпня с. р. величавий Фестиваль в Угнові, в лісі
„Річче”, з богатою програмою.

— Відзначена. Напоручник провіяントовий п.
Мирон Галісевич відзначений золотим хрестом
за корону на стяжі хоробрості.

уродин Іх Величества Цісаря Карла „Мартин
Боруля” комедія в 5 діях Карпенка Карабо. —
В ролі Мартина Боруля виступить М. Бенцаль.
Доход призначений на Червоний Хрест.

В неділю дні 19. серпня 1917. 20 днів
тюремні фарси в 3 діях Генкеніка.

Білети раніше набути можна в „Народний
Торговли”, в день представлення при касі від
год. 5. п. п. Початок о год. 7½ вечором. 1—2

— Власні учениці да дівочої гімназії СС. Ва
силівської відбудуться 2. 3 вересня від 9—12
і 4—6. Вступні испити до I. класів дні 4. вер
есня від 8. г. а до II. класів II—VIII між 5. а 10.
вересня — Іспити поправчі дні 2. вересня.
Шкільний рік розпочинається 4. вересня спільним
Богослужінням о 8. г., на якім мають явитися всі
усі учениці. — Дирекція. 87 3—3

— До наших Світових Спілок. Визвавши всі
єврейські спілки конечно подбати про те, щоби
готівка у людей без процента не марнувалася
треба стягти до себе вкладки „непідчуті
вкладки в рамах мораторія (до 100K на одні
книжечку на один місяць) згідно після
спроможності, стягти удеї позичай покри
взючі в першій мірі відсотки, які тепер пере
давнюються в часі п'ять і пів року. Столу про
центозу від вкладок треба зараз обнізти нин
ше чотири проценти а залиху готівку відсилати
до своєї стілкової централі, до Краєвого Сою
за кредитового у Львові (ринок ч. 10). — За
Краєвий Союз ревізійний Омелян Савич.
75—5. 4—20

ЖЕРТВИ.

На школу Круника Ім. кор. Данила у Львові
зложили (в коронах) в червні і липні Вл. пп:
Др В. Пежанський Львів з пушки в Кр. Союз
Кред. 3522, Вербенец Александрович (Сербія)
40, Петро Олінець Бяла 11, Альфред Будзі
новський Бяла 1, Аркадій Малецький Бяла 1,
Павло Бабин Бяла 2, Оліп Історович Бяла 2,
Гали Рабій Смібір 5, о. Ст. Стеблецький 1, Ол.
Гошовський Бяла 3. Зі сі ласкаві датки скла
дає Кружок школи ширу поділку Вл. жертво
давцям і поручається дальші опіці нашої па
тріотичної суспільності. Особна подяка належ
ить ся Вл. дру Пежанському, котрий в сім
році кілька разів придбав нашій школі знач
ніші датки. Ласкаві жертвам прошу слати на
адресу Ст. Гошовська, скарбничка, Львів Те
атральна 7. XIII

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Денис Олійники, респішает сторожи скарб в Шадло
ські, по. Густині тенер Вальбром Польська, пошу
вуючи місця своїх і сівів в дільнице Ольгою і Сидром. —
Хтби знати про місце побуту их, просить ся о ласкаве
звідомлення. 50 3—5

Федік Александр, гром. пасар. в Богатковець, пов.
Підгайці, тенер при К. в. к. Obdrlgsvbäckerel 122
пошукує сівеці жени Марії, ур. Кельц, котру
перед показанням, полишила в тром. Юзефіка коло На
стасова, пов. Тернопіль. Відомість про побут жени прошу
ласкаво подати на місце адресу. 92 3—5

Прошу о адресу мужа Антона Півторака, літ 52, в Ша
бреші, по в. Зборів: Maria Pivtorak, Matzelsdorf Nr. 3.
Post Hartmannsdorf bei Eggenburg N. Oe. 105A 1—1

Хто знати число полевої почти регементу 19. вводить
ласкаво повідомити Марійку Демчуківну, учит в Пч
вах п. Жидичів. 105B 1—1

Оголошення.

Панночки на станцію прації Варвара
Олениці — Львів, Пекарська 51. 96 1—2

Передплачуйте український

журнал

в німецькій мові

„Ukrainische Korrespondenz”

Видавець:

Президент З. У. Ради Др Н. Костя Левицький.

Відповідальний редактор: 7—7

Посол Володимир Сінгальевич.

Виходить чотири рази на місяць. Рік видання 4.
Річна передплата вноситься 12 K, піврічна 6 K,
цина поодинокого числа 3D сот. Адреса редакції
І адміністрації: Wies, VIII. Josefstadtstrasse 43/8.

Відповідає за редакцію д-р ВАСИЛЬ ПАНЕЙКО.

— ПОЧЕНЕС НГ —

гуся певно спеціальна буде „Слава”, пакет на 120 K
На провінцію висилаю тільки за півтора кілограма
залишкості і 40 c. за пошту — Одинакове застосування
S. FEDER, — Львів, Синотуська ч. 7.

70 11 30

0. В. Но-чилло, парох Луковця, в. Ліско, потребує
учителі (чи) до учнів в. I—III в. школи нормаль
ної на цілій рік

84 6—8

Інструктора до 3-х дітей: учениці
У. і I. кл. гімн., на цілій рік пошукують Михай
ловичі в Бояніві, п. Журазно. 91 3 з

Інструктора на село до священ. дому до 2
учеників гімназ (кл. III і V) —
глядаю сейчас. Услівя лиговно. Зголосення
до Адм. „Діла” під: Інструктор 2 „Б”. 3—?

Пошукую Інструктора до учника з II кл.
Гімназ. на цілій рік. Платня після умови. Анна Савчакова, учителька
в Прістані коло Мостів великих. 101 2—2

Ученики знайдуть приміщене в каті уряд
ника укр. інституції в середмісті.
Родітельска опіка і догляд. —

Часті заплати за станцію в натуралях. —
Зголосення до Адміністрації „Діла” під В. К.
10—7

Молодець, 30-літній, брат, на державній стажовиці,
посідає малу земельну посість, бажає надати пі
репліску в панночку ябо від 20—30 літ, в доб
ро родині з відповідним маєтком. — Зголосення до 10.
вересня с. р. на адресу Розе тестамент А. Д. Jaroslaw.

Пошукую рутинованої учительни, сектантально учи
теля на цілій рік до наука трьох дічат I. Н. У. від
народної, зам. ціле удіржання і добрий говорів після
умови. о. Михаїло Шарнєвич, парох. Вуще, пошта
і станція великих. 88 4—5

Ученика з інтелектуального дошу, називає
священичого прийме священик
у Львові на станцію. О.ка, елент поїде в науці.
Зголосення під „Пегас” до „Діла”. 100 2—2

На відбитій території

положені господарсько-торговельні спілки і
філії Т-ва „Сільський Господар” мають:

- 1) зголосити без проволочко в місцевих ста
ростях, щоби обніти викупно збіжжя і ба
боля та заохоплені позиції засудити.
- 2) вислати сейчас до Львова своє делегації за
інструкціями в господарських справах, дозвіл
на подорож діє місцева етапна команда.

Всіх ідуших через ті місцевості просимо
отже число часописів доручити інтересованим
інституціям і людям. VI. 4—5

ІНСТИТУЦІЙ СОЮЗ

Господарсько-Торговельних Спілок

Львів, вул. З моравича ч. 20

РУСЬКА ЩАДНИЦЯ

в ПЕРЕМИШЛІ,

вулиця Косцюшкі ч. 3.

Приймає і виплачує щаднічі вкладки щ. ді
ся в годинах урядних. Вкладки опроцентовані на
4%, включаючи також сільськогосподарського збору на дія
женні як до посадового дні перед днем відображення.

Вкладки в „Руські Щадніці” можна сла
ти особисто в к-т товариства, поштовими пер
есилками, грошевими листами, чеками поштової Ша
дніці, які Дирекція Шадніці на жадання безплатно
доставляє, а в філіях banku австро-угорського за
рахунком „Руські Щадніці”.

Удільне поштові: а) гіпогеїчні платні ві
річні амортизаційні ратами на протягі 10—
15—20 або вибір поштовою поштовою; б) на п'ятирічні
ефективі, а в їхніх векселях. Справа, поштові ко
лагоджують можливо скоро.

Посредництво у введнізмі поштових в Га
ловині Заведено кредитом в Крамські.

Всіх інформації і друїв уздовж канцелярії
„Руські Щадніці” вул. Костянтина Народного 15.
І від щаднічої бенккориско в годинах урядових
від 9—10 год крім неділі і украйнських с-т.

Після 5. 14. устава „Руські Щадніці”, за
твердженого через ц. к. міністерство внутрішніх
відомств в товариство „Руські Щадніці” в Пе
решищі надійшли з дільниць пушкарів, фон
даців із к-т крізь та, має отже „Руські Щадніці”
з пушкарську обезпеку. III. 43—?